

- D. Decoutere'i, A. Hau ja F. J. Solana Ramose suhtes tühistada tehtud kohtuotsuse resolutiivosa punktid 2 ja 4 ning nendega seotud põhjendused;
- teha kohtuvaidluses otsus ning rahuldades hagejate esialgse hagi kohtuasjas T-47/05:
  - tühistada pärast uute personalieeskirjade jõustumist tehtud hagejate palgaastmele määramise otsused;
  - mõista Euroopa Parlamendilt välja kahju ja intressid, hinnatuna 60 000 eurole iga hageja kasuks;
- mõista igal juhul kostjalt välja mõlema astme kohtukulud.

Väited ja peamised argumendid

Vaidlustatud kohtuotsuses teeb Esimese Astme Kohus otsuse hagi kohta, mille esitasid kuus hagejat, kes on kõik Euroopa Parlamendi ametnikud ning varasemate personalieeskirjade alusel toimunud sisekonkursside võitjad, kuid kelle palgaastet muudeti uute personalieeskirjade jõustumise tõttu.

Esimesed kolm hagejat esitavad oma apellatsioonkaebuse põhjenduseks kaks väidet.

Esimesega neist nad väidavad, et kui Esimese Astme Kohus leidis, et puudub vajadus otsuse tegemiseks, rikkus ta õigusnormi ning põhjendamiskohustust. Hagejatel säilis vaidlustatud palgaastmele määramise otsuste suhtes apellatsioonimenetluse algatamise huvi, hoolimata sellest, et need otsused asendati hilisemate 20. märtsi 2006. aasta üksikotsustega, kuna Esimese Astme Kohus ise leidis, et uute otsustega ei hüvitatud täielikult hagejatele tekitatud kahju, kuna neid ei määratud tagasi kõrgemale palgaastmele. Lisaks põhinevad vaidlustatud otsused uute personalieeskirjade XIII lisa artiklil 2 ja 8, mille õiguspärasus on nende arvates vaieldav.

Teise väitega väidavad samad hagejad, et Esimese Astme Kohus rikkus põhjendamiskohustust, kui ta jättis rahuldamata nende kahju hüvitamise nõue, kuigi uute personalieeskirjade alusel palgaastmele määramine jätab nad samale tasemele kui nende kolleegid, kes ei läbinud ühest ametikategooriast teisele edutamise konkurssi ning tekitab seega neile tõsist kahju.

Viimased kolm hagejat esitavad oma apellatsioonkaebuse põhjenduseks ühe väite, et uute ametnike personalieeskirjade XIII lisa artiklid 2 ja 8 on õigusvastased.

Hagejad väidavad esiteks, et Esimese Astme Kohus on rikkunud omandatud õigusi ning õiguskindluse ja õiguspärase ootuse põhimõtet, kuna ta leidis, et varasemate personalieeskirjade alusel toimunud konkursside läbimisel kõrgemale palgaastmele määramine ei kujuta endast omandatud õigust ning seetõttu ei saa tekkida õiguspärase ootus.

Sama väite põhjenduseks väidavad hagejad teiseks, et Esimese Astme Kohus rikkus võrdse kohtlemise põhimõtet, kuna pärast uute personalieeskirjade alusel palgaastmele uuesti määramist koheldi neid sama moodi kui nende kolleege, kes ei olnud läbinud samu konkursside. Ülejäänud osas kohaldas Esimese Astme Kohus erinevat kohtlemist samasugustele olukordadele osas, milles ta leidis, et samade konkursside võitjaid ei kujuta endast ühte ja sama kategooriat, kuna palgaastmele määramise eeskirjad olid kohtu arvates erinevalt olenevalt palgaastmele määramise kuupäevast. Sama konkursi võitjate erinevate sätete kohaldamine, st uute personalieeskirjade XIII lisa artikli 2 lõike 1 ja artikli 5 lõike 4 kohaldamine on vastuolus võrdse kohtlemise põhimõttega.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Finanzgericht Düsseldorf (Saksamaa) 24. novembril 2008 — Vera Mattner versus Finanzamt Velbert

(Kohtuasi C-510/08)

(2009/C 44/47)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Finanzgericht Düsseldorf (Saksamaa)

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Vera Mattner

Vastustaja: Finanzamt Velbert

Eelotsuse küsimus

Kas EÜ artikleid 39 ja 43 ning artiklit 56 koosmõjus artikliga 58 tuleb tõlgendada selliselt, et nendega ei ole kooskõlas kinkemaksu sissenõudmist käsitlev liikmesriigi siseriiklik säte, mis näeb välisriigis resideeruva isiku poolt Saksamaal asuva kinnisasja omandamisel ette ainult 1 100 euro suuruse maksuvaba summa, samas kui sama kinnisasja kinkimisel tagatakse 205 000 euro suurune maksuvaba summa juhul, kui kinkija või omandaja elukoht on kinkimise ajal kõnealuses liikmesriigis?